

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către Consiliul Concurenței,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspunderea Limitată „Scavolin” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la contestarea actului administrativ,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, prin a fost respins demersul Consiliului Concurenței cu privire la strămutarea pricinii după competență,

c o n s t a t ă :

La 01 septembrie 2015, SRL „Scavolin”, reprezentată de avocatul Alexandru Sicinski a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decizia contestată a fost constatată încălcarea comisă de către întreprinderea „Scavolin” SRL prevăzută la art. 22 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 01 iulie 2012, a fost declarată operațiunea de concentrare economică realizată prin preluarea a 100 % din capitalul social al întreprinderii „Anestio-Tur” SRL de către întreprinderea „Scavolin” SRL incompatibilă cu mediul concurențial, a fost aplicat întreprinderii „Scavolin” SRL amendă egală cu 4% din cifra totală de afaceri, ceea ce reprezintă 21 078 005,96 lei, suma dată urmînd a fi achitată la bugetul de stat timp de 60 zile lucrătoare.

La fel, prin decizia contestată a fost indicat ca întreprinderile „Scavolin” SRL și „Anestio-Tur” SRL timp de 60 zile lucrătoare de la comunicarea prezentei decizii să dizolve concentrarea, astfel încât să se restabilească situația existentă anterior punerii în aplicare a concentrării economice.

Consideră că constatările și concluziile expuse în decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015 sunt nefondate, acțiunile companiei „Scavolin” SRL care sunt descrise în actul de verificare sunt contrare circumstanțelor de fapt, iar decizia emisă este greșită și pasibilă anulării.

Susține că grupul companiei SRL „Scavolin” nu are și nu poate avea o poziție dominantă pe piața relevantă, iar concentrarea economică a fost efectuată exclusiv în scopul de a spori capacitățile financiare ale grupului, necesare pentru asigurarea

consumătorului național cu servicii de turism de înaltă calitate mai ieftine, cât și pentru executarea completă, corespunzătoare și în timp a obligațiilor asumate de tur operatorul față de consumătorul inclusiv, transportarea turiștilor la locul de odihnă și acasă și pentru prevenirea încetării programelor turistice, inclusiv organizarea de zboruri.

Concomitent invocă că calcularea corectă a sumei amenzii urma a fi efectuată din suma 463220886 le, pe când suma respectivă a fost depășită de către Consiliul Concurenței cu 63729263 lei ceea ce adus la o majorare eronată a sumei amenzii cu 14% din suma amenzii care urmează a fi achitată, motiv din care consideră că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015, este neîntemeiată, care contravine circumstanțelor cauzei și prin urmare, este pasibilă anulării.

Mai invocă că prin decizia nr. CEP-52 a Plenului Consiliului Concurenței din 23 iulie 2015 SRL „Scavolin” a fost amendată cu suma de 21078005,96 lei care trebuie să fie plătită în termen de 60 zile de la data pronunțării deciziei.

Indică că executarea de către SRL „Scavolin” a deciziei cu privire la plata sumei de 21 milioane lei amendă în timpul îndeplinirii de către compania a programului de direcționare a clienților la odihnă poate duce la neîndeplinirea obligațiilor companiei către clienții din cauza lipsei de fonduri suficiente, inclusiv, obligația de a furniza clienților zboruri spre stațiuni și întoarcere înapoi, plasarea clienților pentru odihnă în hoteluri, asigurarea clienților sistemului de asigurări și altele, aceste acțiuni implică daune nu numai companiei ci și pentru persoanele fizice și juridice care utilizează serviciile lor și ca o consecință a cerințelor financiare suplimentare de la aceste părți la compania SRL „Scavolin” bazate pe legislația privind protecția consumătorilor.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 47,78 din Legea concurenței, art. 16, 17, 21, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ, art. 28, 33 alin. (3), 38, 166-168 CPC.

Solicită anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015 ca fiind ilegală, suspendarea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015 cu privire la plata a 21 milioane de lei până la soluționarea litigiului în fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2015 a fost admisă cererea SRL „Scavolin” cu privire la asigurarea acțiunii și suspende efectele juridice ale deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015, până la examinarea litigiului în fond.

La 28 octombrie 2015 Consiliul Concurenței a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2015 prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2015 cu respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii depuse de SRL „Scavolin” ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții supreme de Justiție din 25 noiembrie 2015a fost admis recursul declarat de Consiliul concurenței, casată integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2015 și emisă o nouă încheiere, prin care, a fost admisă cererea SRL „Scavolin” cu privire la suspendarea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015 în partea încasării sumei de 21078005,96 și suspendă în parte decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-52 din 23 iulie 2015 și anume: pct. 3, prin care a fost aplicată întreprinderii „Scavolin” SRL (IDNO:

1003600036481, amendă egală cu 4% din cifra totală de afaceri, ceea ce reprezintă 21078 005,96 lei (douăzeci și unu milioane șaptezeci și opt mii cinci lei 96 bani); pct. 4, prin care s-a indicat că suma prevăzută la pct. 3 se va achita în bugetul de stat (contul trezorerial 12315010130), timp de 60 zile lucrătoare de la data comunicării prezentei decizii cu mențiunea: „amendă aplicată de către Consiliul Concurenței în conformitate cu Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012”, până la soluționarea pricinii în fond.

În cadrul dezbaterilor judiciare, Consiliul Concurenței a depus o cerere în temeiul art. 43 alin.(2) CPC, prin care a solicitat strămutarea pricinii pentru soluționare conform competenței, la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

În motivarea cererii a invocat prevederile art. 33¹ CPC, conform cărora, judecătorii examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel.

Iar art. 78 alin.(1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, indică că Curtea Supremă de Justiție și Curtea de Apel Chișinău au competența deplină în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu.

Invocă în susținerea cererii și prevederile art. 12 alin.(2) CPC, care indică că dacă, la judecarea pricinii civile, se constată că o lege sau un alt act normativ nu corespunde unei legi sau unui alt act normativ cu o putere juridică superioară, instanța aplică normele legii sau ale altui act normativ care are putere juridică superioară.

Totodată, relevă și prevederile art. 2 alin.(2) CPC, potrivit cărora, în caz de coliziune între normele prezentului cod și prevederile Constituției Republicii Moldova, se aplică prevederile Constituției, iar în caz de discordanță între normele prezentului cod și cele ale unei alte legi organice, se aplică reglementările legii adoptate ulterior.

Astfel, insistă că competența judecătoriilor stabilită în Codul de procedură civilă prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012, în vigoare din 01 decembrie 2012, este ulterioară competenței stabilite la art. 78 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, respectiv examinarea litigiului dat ține de competența Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Concomitent invocă și prevederile art. 6 alin.(7) din Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001, privind actele legislative, care statuează că în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Prin încheierea curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, a fost respins demersul Consiliului Concurenței cu privire la strămutarea pricinii pentru soluționare conform competenței la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

La 14 martie 2016, Consiliul Concurenței a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii, prin strămutare, spre judecare în fond conform competenței la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea primei instanțe considerînd-o neîntemeiată, emisă cu încălcarea normelor de drept și pasibilă casării.

Apreciază motivele de drept indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016, în vederea respingerii demersului Consiliului Concurenței privind strămutarea pricinii ca fiind în contradicție cu dispozitivul încheierii emis de instanță.

Susține că aplicând speței supuse examinării prevederile art. 33 alin.(1), art. 33¹, art. 12 alin.(2), art. 2 alin.(2) CPC, precum și art. 6 alin.(7) din Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, se constată că competența judecătorilor stabilită în Codul de Procedură Civilă prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012, în vigoare din 01 decembrie 2012, este ulterioară competenței stabilite în art. 78 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, în vigoare din 14 septembrie 2012, considerînd, astfel, că examinarea litigiului dat ține de competența Judecătoriei Centru mun. Chișinău.

Afirmă că deși, art. 78 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 stabilește că Curtea Supremă de Justiție și Curtea de Apel Chișinău au competență deplină în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu, însă prevederile enunțate urmează a fi interpretate în complex cu alte norme legale, adoptate ulterior, cât și Avizul consultativ al Curții Supreme de Justiție 4ac-24/13 din 30 septembrie 2013.

Iar conform Avizului consultativ al Curții Supreme de Justiție 4ac-24/13 din 30 septembrie 2013, rezultă că instanțele judecătorești de drept comun sunt competente de a judeca în primă instanță, ca instanță de contencios administrativ, toate pricinile, indiferent de ierarhia autorităților actele administrative ale cărora se contestă.

Mai invocă în susținerea poziției sale și prevederile art. 39 alin. (5) din Legea privind actele legislative nr. 780-XV din 27 decembrie 2001, care expres prevede că abrogarea poate fi însoțită de adoptarea unei noi reglementări în materie, dar poate fi și independentă de o nouă reglementare, atunci când se înlătură un act sau o normă necorespunzătoare, iar articolul 47 alin. (1) lit. e) din aceeași Lege prevede că acțiunea actului legislativ încetează dacă acesta a devenit caduc.

Insistă că prevederile actuale ale Codului de procedură civilă în materia competenței judecătorilor sunt ulterioare, în raport cu prevederile art. 78 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, motiv pentru care, consideră că urmează a fi aplicate prevederile Codului de procedură civilă și nu art. 78 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Cu referire la prevederile art. 43 alin. (2) lit. b) al CPC, relevă că Curtea de Apel Chișinău urma să strămute examinarea cauzei, conform competenței stabilite de art. 33¹ al CPC, spre soluționare la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Menționăm că o argumentare similară a fost expusă și în încheierile irevocabile ale Curții Supreme de Justiție nr. 2ac-1 01/15 din 29 aprilie 2015 și respectiv nr. 2ac-174/15 din 22 iulie 2015, conform cărora luînd în considerație normele enunțate în ansamblu cu avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4ac-24/13 din 30 septembrie 2013, toate pricinile civile în procedura contenciosului administrativ urmează a fi examinate în prima instanță de instanțele judecătorești de drept comun.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

După cum rezultă din actele cauzei copia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie a fost recepționată la Sediul Consiliului Concurenței la data de 01 martie 2016, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f.d. 64 Vol.II).

Instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 martie 2016 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016 a fost respins demersul Consiliului Concurenței cu privire la strămutarea pricinii pentru soluționare conform competenței la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Împotriva încheierii nominalizate a declarat recurs reprezentantul Consiliului Concurenței, Ion Țărnă, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, restituirea pricinii spre judecare în fond conform competenței la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Conform art. 423 CPC încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol. Împotriva celorlalte încheieri pronunțate în primă instanță nu se poate face recurs.

În sensul prevederilor normei citate legiuitorul identifică că încheierile pot fi contestate cu recurs numai în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

Totodată, în cauză necesită a fi remarcate și prevederile art. 43 alin.(3) CPC, care statuează că strămutarea pricinii de la o instanță la alta din motivele specificate la alin.(2) lit.a), b) și c) se face în temeiul unei încheieri motivate a instanței în care este intentat procesul. Încheierea de strămutare a pricinii poate fi atacată cu recurs.

Raportînd la caz dispozițiile enunțate, instanța de recurs constată că încheierea de respingere a demersului de strămutare a pricinii, nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs separat de hotărâre, or, actul judecătoresc vizat nu împiedică desfășurarea de mai departe a procesului.

Or, contestarea cu recurs a unei astfel de încheieri nu este prevăzută nici de Codul de procedură civilă, inclusiv de art. 43 alin. (3) CPC, care acordă posibilitatea contestării doar a încheierea de strămutare a pricinii

Ca urmare, instanța de recurs remarca ca greșită și mențiunea instanței de apel în încheierea contestată, precum că aceasta este cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile, deoarece mențiunea dată contravine legii.

În contextul celor enunțate, instanța de recurs relevă că recursul reprezentantului Consiliului Concurenței, Ion Țărnă, împotriva încheierii prin care a fost respins demersul cu privire la strămutarea pricinii pentru soluționare conform competenței, a fost declarat contrar dispozițiilor legale, fapt ce impune respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Consiliul Concurenței.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas